

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ 2014 ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΩΝ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ

ΘΕΜΑ Α

Α1. Μετάφραση

Τόσο κοντά στα τείχη έχουμε τον εχθρό. Φυλαχτείτε λοιπόν από τον κίνδυνο, προστατέψτε την πατρίδα. Στις δυνάμεις της πόλης(της Ρώμης) μην έχετε εμπιστοσύνη. Την αυτοπεποίθηση, που είναι υπερβολική σε σας, να αποβάλετε(διώξτε). Κανένας μην πιστέψετε ότι θα ενδιαφερθεί για την πατρίδα, αν δεν (τη) φροντίσετε εσείς οι ίδιοι γι' αυτήν. Να θυμάστε ότι η πολιτεία κάποτε είχε βρεθεί(βρέθηκε) στον έσχατο κίνδυνο!»

Στο Λατινικό πόλεμο ο Τ. Μάνλιος, ύπατος, καταγόμενος από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Αυτός, όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απέχουν όλοι(να μην εμπλακεί κανείς στη μάχη) από τη μάχη.

Τότε ρώτησε την κόρη του, αν μετά από κάποια χρόνια θα προτιμούσε να είναι ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε: «εγώ προτιμώ, πατέρα μου, να είμαι ασπρομάλλα» ο πατέρας σ' εκείνη πρόβαλε το εξής ψεύτικο επιχείρημα: «Δεν αμφιβάλλω πως δεν θέλεις να είσαι(μείνεις) φαλακρή. Γιατί, λοιπόν, δεν φοβάσαι μήπως αυτές εδώ σε κάνουν φαλακρή;»

ΘΕΜΑ Β

Β1.

- prope → proxime
- opibus → opes
- nimia → magis nimia
- neminem → nullius
- ipsi → ipsi
- extremo → extero
- discrimine → discrimina
- nobili genere → nobilia genera

- exercitui → exercitibus
- omnes → omni
- illa → illud
- pater → patrum
- istae → istarum
- te → sibi

B2.

- habemus → habento
- cavete → cautum / cautu
- tutamini → tutantem / tutaturum / tutatum
- nolite → nolles
- deponite → deposuerit
- natus → nasci
- abiret → abibunt
- edixit → edic
- abstinerent → abstineant

- mallet → mavultis
- obiecit → obicereris / re
- faciant → fiant

ΘΕΜΑ Γ

Γ1 α.

- oribus → αφαιρετική οργανική μέσου στο *confidere*
- vobis → δοτική προσωπική κτητική στο *est*
- neminem → Υποκείμενο του *consulturum esse*
- patriae → δοτική προσωπική χαριστική στο *consulturum esse*
- fuisse → Αντικείμενο στο *mementote* (ειδικό απαρέμφατο)
- bello → αφαιρετική χρόνου στο *praefuit*
- genere → αφαιρετική άμεσης καταγωγής στο *natus*
- alipuoι → επιθετικός προσδιορισμός στο *annos*
- cana → κατηγορούμενο μέσου του *esse* στο *ego*
- illi → Αντικείμενο έμμεσο στο *obiecit*
- te → Αντικείμενο στο *faciant*

Γ1 β.

1. itaque nolite cavere periculum
2. itaque ne caveritis periculum

Γ2 α.

«**quin calva esse nolis**»:
δευτερεύουσα ουσιαστική πρόταση του **quin**, που εισάγεται με το σύνδεσμο **quin**, εκφέρεται με Υποτακτική, επειδή το περιεχόμενο της εκφράζει την πρόθεση του υποκειμένου του ρήματος της κύριας πρότασης, Ενεστώτα(**nolis**), γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο(**non dubito**) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν. Εδώ ισχύει η ιδιομορφία ακολουθίας χρόνων, καθώς η πρόθεση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του αφηγητή(συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της. Λειτουργεί ως αντικείμενο του **non dubito**.

Γ2 β.

- T. Manlius consul natus → qui natus est / erat
- Is abiens

Γ2 γ.

- Mea filia, utrum post aliquot annos cana esse mavis an calva?
- Mea filia, post aliquot annos cana esse mavis an calva?
- Mea filia, mavisne post aliquot annos cana esse an calva?